

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Shwe Paji

ပြိုင်ဘက်ကင်းစာအုပ်သစ်

(လုယွံ)

(Chapter 626 - 645)

စာစဉ် - ၃၅

Chapter 626 to 645

Chapter 626

ကျန်းဖေးလန်၏အရှိန်သည် အလွန်လျှင်မြန်ပြီး မျက်တောင်တစ်ခတ်စာ အချိန်အတွင်းမှာပင် သူမက ကျန်းအိမ်တော်၏ပြင်ပရှိ လေထုအတွင်းသို့ ပျံဝဲ၍ရောက်ရှိသွားသည်။

ကျန်းအိမ်တော်နှင့် အတန်ငယ်ဝေးကွာသောနေရာတွင် လင်ရှောင်းမြို့တည်ရှိသည်။သူမက လင်ရှောင်းမြို့သို့အရောက်သွားပြီး ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးများအားဟန့်တားပေးရန် လင်ရှောင်းဂိုဏ်းကို တောင်းဆိုလိုက်ပါက သူမ ဘေးကင်းစွာအသက်ရှင်နိုင်ပေမည်။

"ကံကောင်းထောက်မစွာနဲ့ ငါက လင်ရှောင်းမြို့ပြင်မှာ ဆိတ်ငြိမ်တဲ့ လှိုဏ်ဂူတစ်လုံးကို တွေ့ထားတယ်....ငါ ဒီနေရာကနေ လွတ်မြောက်တာနဲ့ အဲဒီလှိုဏ်ဂူထဲကို သွားပြီးကျင့်ကြံမယ်...စိတ်ဝိညာဉ်နယ်ပယ်မရောက်မချင်း ငါ အပြင်မထွက်တော့ဘူး!

"ကျန်းမိသားစုခေါင်းဆောင်က ဒီလောက်တောင် ရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ ဘယ်နေရာကိုသွားမလို့လဲ"

ဤအချိန်မှာပင် အေးစက်စက်အသံတစ်သံက ကျန်းဖေးလန်၏နောက်မှ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဝှစ်.....

လေထုအားထွင်းဖောက်လာသော အသံတစ်သံမြည်ဟီးလာပြီး သူမထံကျ

ရောက်လာသော အားကောင်းသည့်ဖိအားလှိုင်းတစ်ရပ်ကို ကျန်းဖေးလန်က ခံစားမိသည်။

ဤဖိအားလှိုင်းသည် အလွန်အမင်းထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ကောင်းပြီး ၎င်းအတွင်း၌ အရာရာတိုင်းကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ပုံရသော အရှိန်အဟုန်တစ်ရပ် ပါဝင်နေသည်။

"မဟုတ်ဘူး"

ကျန်းဖေးလန်က ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပြီး အလျှင်အမြန် နောက်ပြန်လှည့်ကာ ထိုဖိအားလှိုင်းအား ပိတ်ပင်တားဆီးလိုက်သည်။

အစောပိုင်းက လုယွီနှင့်တိုက်ခိုက်နေသော အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်သည် ယခု သူမ၏နောက်ရှိ အထက်ကောင်းကင်ယံ၌ ပျံဝဲနေခြင်းကို သူမက တွေ့မြင်ရ၏။

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်၏ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ရွှေရောင်အလင်းတန်းများဖြင့် တောက်ပနေသည့်အပြင် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် လူသားတစ်ယောက်အရွယ်အစားထက် နှစ်ဆမက ပို၍ကြီးမားနေသည်။ သူက ကျန်းဖေးလန်ထံ ဦးတည်၍ သူ၏လက်ဝါးဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန်ရိုက်ချလိုက်၏။

"မြေရိုင်းနယ်မြေနတ်ဘုရားဓားရှစ်ချောင်း"

ကျန်းဖေးလန်က သူမ၏လက်ရှိဓားကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်ရာတွင် မြောက်များစွာသောဓားချီများက သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်ပတ်လည်၌ ချက်ချင်းပင် ပျံဝဲနေပေသည်။

မြောက်များစွာသောဓားချီများသည် ထပ်မံ၍ပြိုကွဲသွားပြီး ရွှေရောင်ဓားပျံရာပေါင်းများစွာအဖြစ်သို့ အသွင်ပြောင်းကာ အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်ထံသို့ တိုးဝင်သွားကြ၏။

"ဒီအရည်အချင်းနဲ့ ငါ့ကိုရင်ဆိုင်ဖို့ မလုံလောက်သေးဘူး"

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်က ထိုရွှေရောင်ဓားပျံများကို အထင်အမြင်သေးစွာ ကြည့်လိုက်သည်။ စိတ်ဝိညာဉ်စွမ်းအင်နယ်ပယ်၏ပြင်းထန်သောဖိအား လှိုင်းက ထိုဓားပျံများပေါ်သို့ ကျရောက်သွားလေသည်။

ထိုဓားပျံများတွင် သာမန်မဟုတ်သောစွမ်းအားများ ပါဝင်ပုံရ သော်လည်း အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်၏ရှေ့တွင်မူ သူတို့က နူးညံ့သောစက္ကူ များကဲ့သို့ ပေါတ်ကွဲသွားကြသည်။

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်၏လက်တစ်ဖက်က ရုတ်တရက် ရှေ့သို့ရောက်လာ ပြီး ကျန်းဖေးလန်၏ဦးခေါင်းအား ရိုက်နှက်လိုက်ရာတွင် သူမ၏ခေါင်းမှ သွေးများယိုစီးကျလာ၏။

"တကယ်တော့ ငါ အနှစ်သက်ဆုံးရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာခန္ဓာကိုယ်ပိုင်ရှင်က မင်း ပဲ...ကံဆိုးချင်တော့ နောက်ထပ် ဝါးမြိုခြင်းဖြစ်စဉ်ကို အသုံးပြုနိုင်ဖို့ ငါက အနည်းဆုံးတစ်လလောက် စောင့်ရအုံးမယ်...ဒါကြောင့် မင်း သေလိုက် တော့"

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်က ကျန်းဖေးလန်၏ဦးခေါင်းကို ကိုင်ထားလေ သည်။

ကျန်းဖေးလန်တွင် မည်သည့်စဉ်းစားဆင်ခြင်နိုင်မှုမျှမရှိတော့ဘဲ သူမက အလွန်အမင်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေပေ၏။

သူမက ချက်ချင်းပင် အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်၏ရှေ့၌ ဒူးထောက်ချပြီး အသနားခံပြောဆိုလိုက်သည်။

"ကျွန်မက အသုံးဝင်မှာပါ...ကျွန်မကို မသတ်ပါနဲ့"

"ကျန်းမိသားစုခေါင်းဆောင်စည်းတံဆိပ်က ဘယ်မှာလဲ"

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်က မေးမြန်းနေစဉ်တွင် သူ၏မျက်နှာအမူအယာ
က ခံစားချက်ကင်းမဲ့နေသည်။

ကျန်းဖေးလန်က ချက်ချင်းပင် မိသားစုခေါင်းဆောင်စည်းတံဆိပ်ကို
ထုတ်ယူပြီး အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်ထံသို့ ရိုရိုသေသေ လက်လွှဲပေးလေ၏။

"မိသားစုခေါင်းဆောင်...ဒါက ကျွန်တော်တို့ကျန်းမိသားစုဝင်ပါရဲ့
ဗဟိုချက်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ အမိန့်တံဆိပ်ပြားလေ....ခေါင်းဆောင်က သူ
ကို ပေးလိုက်လို့မဖြစ်ဘူး"

ကျန်းမိသားစုဝင်တပည့်တစ်ယောက်က ရုတ်တရက် အော်ဟစ်လိုက်၏။

ဘုန်း.....

ထိုစကားပြောဆိုလိုက်သော ကျန်းမိသားစုဝင်တပည့်၏ဦးခေါင်း
ရုတ်တရက် ပေါတ်ကွဲသွားသည်။ဤသည်က ကျန်းဖေးလန်၏လက်ချက်
ပင်။

ကျန်းဖေးလန်က အေးစက်စက်လေသံဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သည်။

"ခွေးမသား....ကျင့်ကြံခြင်းလောကမှာ အသန်မာဆုံးလူကသာ ရှင်ဘုရင်
ပဲ....အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်က ဒီလောက်အစွမ်းထက်နေတာ....ဘာလို့ ငါတို့
က သူကို မှီခိုပြီးမနေရမှာလဲ"

ကျန်းမိသားစုမှတခြားတပည့်များ၏မျက်နှာများ ဖြူရော်နေပြီး သူ
တို့၏စိတ်နှလုံးသားများ အေးခဲလာမှုကို ခံစားနေရသော်လည်း မည်သူကမျှ
ထပ်မံ၍စကားမဆိုဝံ့ကြတော့ချေ။

"ဒေါ်လေး...မဆင်မခြင်မလုပ်ပါနဲ့....တကယ်လို့ ကျွန်မတို့အားလုံး
သေဆုံးသွားရင်တောင်....ကျန်းမိသားစုခေါင်းဆောင်စည်းတံဆိပ်ကို သူ့ဆီ
မပေးနိုင်ဘူး"

ကျန်းယုချင်က အကြံပြုလိုက်၏။

ယခုလက်ရှိအချိန်တွင် ကျန်းမိသားစုဝင်တပည့်များကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ရန်အတွက် သူမက ဇီဝာတေးသံကို တီးခတ်နေသည်။

သို့ရာတွင် ကျန်းယုချင်၏မှော်စွမ်းအားများ အလွန်အကျွံသုံးစွဲနေရသဖြင့် သူမ၏မျက်နှာလေးက ဖြူရော်နေပေ၏။

ကျန်းဖေးလန်က သုန်မှုန်နေသောမျက်နှာဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သည်။

"နင် ဘာသိလို့လဲ...ငါက ဒါကိုမိသားစုရဲ့အကျိုးအတွက် လုပ်နေတာ"

ထိုစကားပြောဆိုပြီးနောက် ကျန်းဖေးလန်က အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်အား မျက်နှာချိုသွေးလိုပုံဖြင့် အပြုံးနှင့်ပြောဆိုလေသည်။

"ကျွန်မ...ကျန်းမိသားစုရဲ့ခေါင်းဆောင်က ကျန်းမိသားစုကိုဦးဆောင်ပြီး အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်ဆီမှာ အညံ့ခံပါတယ်"

"မဆိုးပါဘူး"

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်က ကျန်းဖေးလန်ကို လွှက်ပေးပြီး အပြုံးနှင့် ပြောဆိုလိုက်၏။

"မင်းက ငါ့ဆီမှာ အညံ့ခံတယ်ဆိုမှတော့...မင်းရဲ့သစ္စာစောင့်သိမှုကို ပြသသင့်တယ်"

ကျန်းဖေးလန်က အားယူ၍ ပြောဆိုလေသည်။

"အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်...ကျေးဇူးပြုပြီးပြောပါ"

"ဒါက လွယ်ပါတယ်...မင်းအသက်ကို ပေးရုံလေးပဲ"

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်၏လက်က ရုတ်တရက် ကျန်းဖေးလန်၏လည်ပင်း ပေါ်သို့ရောက်ရှိလာပြီး သူမ၏လည်ပင်းရိုးကို လိမ်ချိုးလိုက်၏။

ကျန်းဖေးလန် သေဆုံးခါနီးအချိန်တွင် သူမ၏မျက်လုံးများအတွင်း၌ အံ့အားသင့်ထိတ်လန့်မှုများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ အဆုံးသတ်၌ သူမမျက်လုံးများတွင် နောင်တများနှင့်နာကျည်းမုန်းတီးမှုအရိပ်အယောင်များထင်ဟပ်လာပြီး သူမမျက်လုံးများ တဖြည်းဖြည်းမှေးမှိန်သွားတော့သည်။

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်၏အကြည့်က ကျန်းယုချင်ထံသို့ စူးစိုက်၍ကျရောက်လာသည်။

"ဒီမိန်းကလေးကိုချန်ထားပြီး ကျန်တဲ့သူအားလုံးကိုသတ်ပစ်ကြစမ်း"

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်က အမိန့်ပေးလိုက်၏။

***

Chapter 627

ကျန်းယုချင်က အခိုင်အမာဆုံးဖြတ်ချက်ချထားပုံဖြင့် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။

"တကယ်လို့ ရှင် သူတို့ကိုထိမယ်ဆိုရင်...ကျွန်မရဲ့အလောင်းကိုပဲ ရှင်ရလိမ့်မယ်"

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်က အထင်အမြင်သေးဟန်ဖြင့် ကျန်းယုချင်အား ကြည့်နေလေ၏။

"မင်းကို အသက်ရှင်ရက်ထားရတဲ့ တစ်ခုတည်းသောအကြောင်းအရင်းက မင်းရဲ့သွေးမျိုးဆက်ကြောင့်ပဲ"

ထိုအချိန်မှာပင် ကျန်းမိသားစုအကြီးအကဲများနှင့်လူငယ်များအား ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးများ၏ခန္ဓာကိုယ်အပိုင်စီးခြင်းခံထားရသူများက ဝိုင်းရံထားကြသည်။

"သူ့ရဲ့ခြေလက်တွေအားလုံးကို ဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်စမ်း...ငါက သူ့ရဲ့သွေးကိုပဲ လိုချင်တာ"

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်က ပြောဆိုလေ၏။

ကြွင်းကျန်နေသော ကျန်းမိသားစုဝင်များအားလုံး ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်နေကြသည်။

ကျန်းယုချင်က အလျှင်စလိုဖြင့် သူမ၏ဇီသားတေးသံကို အသက်သွင်းလိုက်ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်နေရာအနှံ့ ဇီသားတေးသံက ပဲ့တင်ထပ်နေပေ

သည်။

ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးများသည် ဇီသာတေးသံကြားတွင် ပိတ်မိနေသဖြင့် သူတို့၏လှုပ်ရှားမှုများ ရပ်တန့်သွားကြသော်လည်း အချိန်တခဏအကြာ တွင်မူ သူတို့က ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားကြသည်။

ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးများ၏အင်အားက များလွန်းပေ၏။

"မင်းတို့က တခြားသူတွေကိုသတ်...ငါ ဒီမိန်းကလေးကို တာဝန်ယူလိုက် မယ်"

ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးတစ်ယောက်က ကျန်းယုချင်၏နောက်သို့ အပြေးဝင် လာခဲ့သည်။ထိုသူက ကျန်းမိသားစုအကြီးအကဲတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်ကို အပိုင်စီးထားခြင်းပင်။

ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးအများစု၏မှော်စွမ်းအားများသည် ဥာဏ်အလင်းပွင့် နယ်ပယ်ကျင့်ကြံသူ၏စွမ်းအားနှင့် တူညီပေသည်။

ကျန်းယုချင်သည် ဓမ္မရုပ်ထုနယ်ပယ်ကျင့်ကြံသူဖြစ်၍ ထိုရှေးဟောင်း နတ်ဆိုး၏ပြိုင်ဘက် မဖြစ်နိုင်ချေ။

"ဘယ်ဘက်လက်မောင်း"

ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးက ကျန်းယုချင်၏ဘယ်ဘက်လက်မောင်းအား ခုတ်ဖြတ်ရန် ပြေးဝင်လာသည်။

ကျန်းယုချင်သည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် သူမ၏မှော်နည်းစနစ်များကို အသုံးပြုကာ ထိုသူအားပိတ်ပင်တားဆီးလိုက်၏။

သို့ရာတွင် ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုး၏မှော်စွမ်းအားအရှိန်အဟုန်သည် အလွန် လျှင်မြန်ပြီး ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်သဖြင့် သူမက တုံ့ပြန်ရန် အချိန်မ လုံလောက်တော့ချေ။

ထိုအချိန်မှာပင် မလှမ်းမကမ်းအကွာအဝေးမှ ဓားချီတစ်လှိုင်း ထွက်ပေါ်လာပြီး ထိုရှေးဟောင်းနတ်ဆိုး၏ဦးခေါင်းကို ထွင်းဖောက်သွားသည်။

ဖွမ်း....

ဖရဲသီးတစ်လုံးအားပစ်ချလိုက်သကဲ့သို့ ထိုရှေးဟောင်းနတ်ဆိုး၏ဦးခေါင်း ပေါက်ကွဲသွားတော့သည်။

"ဘယ်သူလဲ"

ကြွင်းကျန်သောရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးများသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြပြီး ဓားချီထွက်ပေါ်လာသောနေရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ဓားချီလှိုင်းကို ပစ်လွှတ်လိုက်သူက လုယှိဖြစ်ပြီး သူက ခြေလှမ်းတစ်လှမ်းခြင်း တည်ငြိမ်စွာလျှောက်လှမ်းနေသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှရေခဲချပ်များသည် ယခုထိတိုင်အကုန်အစင်အရည်မပျော်သေးသဖြင့် ၎င်းတို့က သူထံမှ မိုးရွာကျလာသကဲ့သို့ မြေပြင်ပေါ်ကျဆင်းနေပေ၏။

လုယှိနှင့်ကျန်းတာအိုသည် အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်၏မှော်စွမ်းအားဖြင့် ပိတ်လှောင်ခြင်းကို ခံခဲ့ရလေ၏။

သို့ရာတွင် လုယှိ၏မှော်စွမ်းအားက အလွန်အမင်း ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းသည်။အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်သည် စိတ်ဝိညာဉ်နယ်ပယ်ထိပ်သီးကျင့်ကြံသူ ဖြစ်နေလျှင်ပင် လုယှိအား ကြာရှည်လှောင်ပိတ်ထားနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်၏ပိတ်လှောင်ထားမှုကို ချိုးဖျက်ရန် လုယှိအတွက် အချိန်အနည်းငယ်သာ လိုအပ်ပေသည်။

"ဒီကောင်လေးက တစ်ယောက်တည်းရယ်...ငါတို့ အတူတိုက်ခိုက်ပြီး သူ့ကိုဝါးမြို့ကြရအောင်"

ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးအများစုသည် ဥဏ္ဍာန်အလင်းပွင့်နယ်ပယ်ကျင့်ကြံသူများဖြစ်ပြီး လုယွီထက် ကျင့်ကြံဆင့်နယ်ပယ်နှစ်ဆင့် ပို၍မြင့်မားလေ၏။

အကန့်အသတ်မရှိသောမှော်စွမ်းအင်များနှင့်အတူ ဧရာမဓမ္မရုပ်ထုကြီးများက လေထုအတွင်း မျောလွင့်နေသည်။

ဤသို့ပြင်းထန်သောတိုက်ခိုက်မှုနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော်လည်း လုယွီ၏မျက်နှာအမူအယာ ပျက်ယွင်းသွားခြင်းမရှိပေ။ သူ၏လက်ဝါးအတွင်းမှ ရွှေရောင်မီးတောက်က ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

လုယွီထံမှ ရွှေရောင်မီးတောက်များသည် မီးနဂါးကြီးအသွင်ပြောင်းသွားပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ရှိအရာရာတိုင်းကို အငမ်းမရဝါးမြို့နေပေသည်။

လုယွီထံသို့ တိုးဝင်လာကြသော ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးများသည် ခုခံကာ ကွယ်နိုင်စွမ်းကင်းမဲ့စွာဖြင့် မီးတောက်များ၏လွှမ်းခြုံခြင်းကို ခံလိုက်ရလေ၏။

အား....အား...

သွေးပျက်ဖွယ်အော်ဟစ်သံများက တစ်သံပြီးတစ်သံ ထွက်ပေါ်နေသည်။

ဓမ္မရုပ်ထုနယ်ပယ်ကျင့်ကြံသူဖြစ်စေ ဥဏ္ဍာန်အလင်းပွင့်နယ်ပယ်ကျင့်ကြံသူဖြစ်စေ ရွှေရောင်မီးတောက်များကြားတွင် သူတို့အားလုံးက လူးလိမ့်နေပေ၏။

လုယွီက ထိုအော်သံများကို လျစ်လျူရှုထားပြီး မီးနဂါးကြီးကို ဆက်လက်ထိန်းချုပ်ကာ အသက်ရှင်ကျန်ရှိနေသော ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးများအား ဆက်လက်၍ဝါးမြို့နေသည်။

အသက်ရှူချိန်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် လုယွီ၏ရှေ့၌ မတ်တတ်ရပ်နိုင်သော မည်သည့်ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးမျှမကျန်ရှိတော့ပေ။

"ကံဆိုးချင်တော့...ဒီကိစ္စတွေရဲ့နောက်ကွယ်က ဥာဏ်ကြီးရှင်က ထွက်မလာသေးဘူး"

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်သည် အစွမ်းထက်သော်လည်း ဤကိစ္စများအား ကြိုးကိုင်နေသူမဟုတ်ချေ။

ကောင်းကင်ဘုံနတ်ဆိုးဘိုးဘေးသည် ထိုနှစ်များတွင် လောကကြီးတစ်ခုရှိထိပ်သီးကျင့်ကြံသူများနှင့် ရန်သူဖြစ်ခဲ့သော်လည်း မည်သည့်အချိန်ကမျှ သူ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခြင်းမရှိပေ။

နောင်ပိုင်းမှသာ နတ်ဆိုးချိတ်ပိတ်သူက ကောင်းကင်ဘုံနတ်ဆိုးဘိုးဘေး လျှို့ဝှက်၍ပုန်းအောင်းနေသောနေရာကို တွေ့ရှိသွားပြီး ကောင်းကင်ဘုံ နယ်မြေတစ်ခုလုံးအား တုန်ခါစေသောတိုက်ပွဲကြီးကို ဆင်နွှဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

"မင်းက အေးအေးဆေးဆေးနေတာ ပိုကောင်းမယ်..အနည်းဆုံးတော့ ငါ မင်းရဲ့အလောင်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံထားပေးမယ်"

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင်က ခြေတစ်လှမ်းရှေ့တိုးလိုက်သည်နှင့် သူ့ ခြေထောက်အောက်ရှိမြေပြင်တွင် အက်ကွဲကြောင်းများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"အစတုန်းကတော့ ငါ မင်းကိုဖမ်းဆီးပြီး ငါတို့ရှေးဟောင်းနတ်ဆိုးတွေရဲ့ သရုပ်မှန်ကို မင်းဘယ်လိုသိလဲဆိုတာ မေးမြန်းမလို့ပဲ....ဒါပေမယ့် အခုတော့ မလိုတော့ဘူး...မင်းရဲ့စိတ်ဝိညာဉ်ကို ငါ ဝါးမြိုလိုက်တဲ့အချိန်ကျရင် ငါ အားလုံးသိရမှာပဲလေ"

အုပ်ချုပ်သူသူတော်စင် စကားပြောဆိုလိုက်သည့် အချိန်တစ်ခုမှာပင် ကျန်းအိမ်တော်၏အထက်ကောင်းကင်ယံတစ်ခုလုံး မည်းမှောင်သွားသည်။

***